

- Φταίει τὸ ζαβδὸ τὸ ριζικό μας!
 - Φταίει ὁ θεός, πὸν μᾶς μισεῖ!
 - Φταίει τὸ κεφάλι τὸ κακό μας!
 - Φταίει πρῶτα ἀπ' ὄλα τὸ κρασί!
- «Ποιδὸς φταίει; ποιδὸς φταίει;» κανένα στόμα
δὲν τῶβρε καὶ δὲν τῶπε ἀκόμα.

Ἔτσι στὴ σκότεινη ταβέρνα
πίνουμε πάντα μας σκυφτοί·
σὰν τὰ σκουλήκια κάθε φτέρνα,
ὅπου μᾶς ἔβρει, μᾶς πατεῖ:
δειλοί, μοιραῖι κι ἄβουλοι ἀντάμα
προσμένουμε, ἴσως, κάποιο θάμα.

Κ. ΒΑΡΝΑΛΗΣ

ΣΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΡΙΜΑΣ

Π Ρ Ω Ϊ Θ Ο Λ Ο

Πρωῖ θολό. Μοναχὴ
γιὰ τὸ τραῖνο κινουῦσες .
Εὐωδιάζει ἢ ἐξοχή ..
Ψιλὴ πέφτει βροχὴ
στὸ τρικὸ πὸν φοροῦσες.

Εἶταν τότε πὸν ζοῦσα
συντροφιά μὲ τίς μοῦσες.
Οὔτ' ἐγὼ σὲ ποθοῦσα,
μῆτ' ἐσὺ μ' ἀγαποῦσες.
Μὰ τὰ πάντα μποροῦσες. . .

Στέκει λίγο ἢ βροχὴ
στὸ σταθμὸ σὰ φανεῖς.
Μὰ δὲν εἶναι ψυχὴ. . .
Ἔτσι, οἱ δυὸ μοναχοί,
δίχως ἄλλος κανεῖς.

Νευρικά περπατᾶς,
 και δειλὰ μὲ κοιτᾶς
 πάντ' ἀμίλητη. . Πρῶτα
 ὦ, μὴ ἐμένα ρωτᾶς,
 μὰ τὰ νιάτα σου ρῶτα.

Εὐωδιάζει ἡ ἐξοχή...
 Μιὰ γλυκειὰ ἀπαντοχή
 καὶ τοὺς δυό μας τυλίγει...
 —Περασμένη ἐποχή,
 ποὺ γιὰ πάντα ἔχει φύγει! —

Μὰ τὸ τραῖνο σιμώνει.
 Σὰν ἀθέλτητα, νά,
 στὸ ἴδιο πᾶμε βαγόνι.
 Καὶ μιὰ μπόρα ἀρχινᾶ,
 ποὺ ὅλα γύρω θαμπώνει. .

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Θᾶναι βουρκομένοι οἱ οὐρανοὶ
 καὶ θὰ στάζῃ κάτι σὰν ἀνατριχίλα,
 καὶ θὰ πέσουν τοῦ χυνόπρωρου στὴ γῆ
 κι ἄλλη μιὰ φορὰ τὰ φύλλα;

Καὶ τὸν ἥλιο τὸ χλωμὸ τῆς αὐγῆς
 θᾶρθη ἢ συννεφιά νὰ τὸν σκεπάσῃ,
 καὶ τ' ἀστέρια θᾶναι τ' οὐρανοῦ
 σὰ βασιλεμμένα μέσ' στὴν πλάση;

Καὶ στὸν ὄμορφο τὸ γιαλό, τὸ συρτό,
 τὸ μακρὸν τὸ κῦμα θὰ ξεσπάσῃ,
 καὶ τὰ χόρτα τοῦ βυθοῦ τὰ πικρὰ
 στὸ λιμάνι ἀπάνω θ' ἀνεβάσῃ;